

فسفات‌های کلسیم

بررسی وجود یک رشته جامدات که دارای ترکیب متغیرند و با فسفات‌های تری کلسیک را سبب متناظر می‌باشند.

نوشتة:

تراعلی براعلی

دانشیار دانشکده علوم

چکیده:

در اینجا وجود یک رشته جامدات که با نسبت $\frac{Ca}{P} = \frac{2}{3}$ مشخص می‌شود (فسفات تری کلسیک) و

وجه استیاز ترکیب آنها وجود ایونهای HPO_4^{2-} و OH^- با نسبت $\frac{1}{1}$ است، و ترکیب این فساتها را میتوان با فرمول زیر بیان کرد:

هنگامیکه $x = 0$ است ساختمان آپاتیتی بوجود می‌آید و با افزایش x بازترسی گردد. بازای $x < 0$ این جامدات (آمورف) بی‌شکل‌اند.

میدانند که: از تجزیه مضاعف بین محلولهای آبی یک اورتوفسفات و یک نمک کلسیم فازهای جامد با ساختمان آپاتیتی بوجود می‌آید، که ترکیب شیمیابی آنها بین ترکیب هیدروکسی آپاتیت:

$$\left(\frac{Ca}{P} = \frac{10}{6} \right) \quad Ca_{10}(PO_4)_6(OH)_2$$

$$\left(\frac{Ca}{P} = \frac{8}{6} \right) \quad Ca_8H_2(PO_4)_{10}H_2O$$

بعضی از محققین [۱] تا [۴] این ترکیبات را بصورت دورشته از محلولهای جامد با فرمولهای:

در نظر می گیرند.

از سوی دیگر کوهل و نبرگال [(۵) و (۶) و (۷)] فقط یک رشته محلول جامد که با فرمول :

$$y \leq 1 - \frac{x}{2}$$

مشخص می کنند.

در این مقاله نشان میدهیم که خصایق تری کلسیک را دارای بینهایت

فاز با ترکیب های مختلف می باشند که با فرمول (III) (بازای $x+y=1$) سازگارند.

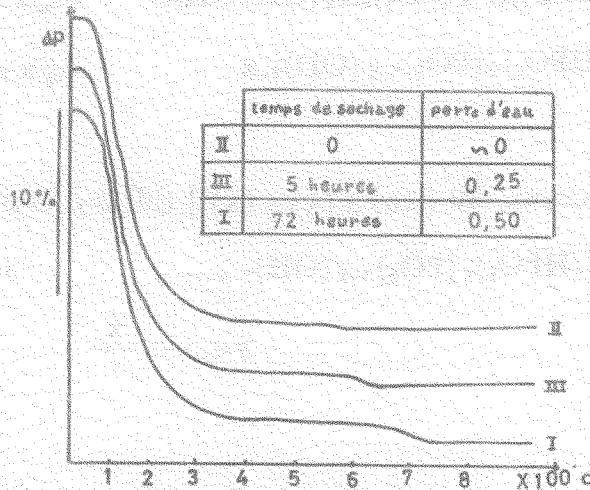
رسوب حاصل بوسیله تفكیک مضاعف (.۱) را ، فوراً بوسیله صاف کردن و شست و شو با آب آمونیاکی جدا می نمایند . این عمل به منظور احتراز از تغییر حالت احتمالی خواه بطرف هیدروکسی آپاتیت و خواه بسوی خصایق اکتوکلسیک انجام می گیرد . برای خشک کردن شرایطی را در نظر می گیرند که رسوب بتواند بطور کلی یا جزئی تغییر حالت یابد : بدین منظور عمل خشک کردن درهوا با فشار عادی و مدت متغیر (. تا ۷۳ ساعت) انجام داده ، سپس آب با قیمانده را در خلاء تبخیر می کنند : این عمل سریعاً موجب تشکیل یخ می گردد و بدین ترتیب مالع هرگونه تغییر حالت می شود . حذف آب بوسیله تصفید کند پس انجام می گیرد .

تجزیه شیمایی نشان میدهد که ترکیب کلی همه این جامد ها متناظر با خصایق تری کلسیک است .

بعد از خواص و ساختمان خصایق حاصل بستگی به شرایط خشک کردن دارد : در شکل ۱ مشاهده ای وزنی - حرارتی رسوبهای حاصل را با مدت متغیر خشک کردن در فشار عادی نشان میدهد .

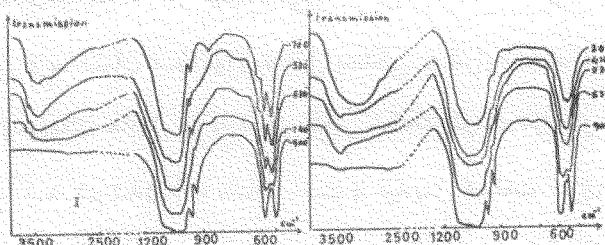
ملحوظه می شود که کم شدن آب متناظر است با تبدیل خصایق تری کلسیک را به خصایق تری کلسیک ایندر که بین 90°C تا 100°C بوجود می آید ، و اگر عمل خشک کردن فوراً در خلاء انجام گیرد ، عملاً این مقدار صفر است ، و با افزایش مدت خشک کردن در حرارت معمولی ترقی می کند و به مقدار حدی 5 g/mol بازای 3 mol خصایق تری کلسیک $\text{Ca}_2(\text{PO}_4)_2$ می رسد . بعلاوه ملاحظه می شود که هرچه بیشتر آب کم شود حرارت تغییر حالت خصایق تری کلسیک را می بینیم به خصایق تری کلسیک ایندر افزایش می یابد .

هنگامیکه این جامدات را به درجات حرارت مختلف واقع در فاصله 20°C تا 100°C گرم نموده

شکل ۱ - ساختهای وزنی - حرارتی چامدهای حاصل برحسب مدت خشک کردن در فشار عادی . کم شدن آب در 0°C و 80°C انجام گرفته است (برحسب مولکول آب) نسبت به $\text{Ca}_2(\text{PO}_4)_2$.

باشیم تحول آنها را بتوان بوسیله طیف نگاری مادون قرمز بررسی کرد . در شکل ۲ مشاهده می شود (طیف I و II) که شدت نوارهای متناظر به دسته OH^- (3560 cm^{-1}) و HPO_4^{2-} (870 cm^{-1}) با مدت خشک کردن در فشار عادی افزایش می یابد . از سوی دیگر اگر رسوب را بقدر کافی در فشار معمولی گذاشته باشیم (طیف I) شدت نوار HPO_4^{2-} با ترقی حرارت تا 100°C کاهش یافته و شدت نوار دسته $\text{P}_2\text{O}_7^{4-}$ (720 cm^{-1}) افزایش می یابد . در آنسوی این درجه حرارت نوارهای متناظر به دسته های OH^- و $\text{P}_2\text{O}_7^{4-}$ توانماً محو می گردند .

شکل ۲ - طیف جذبی مادون قرمز

نتایج حاصل بوسیله طیف نگاری مادون قرمز بوسیله آلایز شیمیابی تأیید گردیده است ، و بهمن روش توانسته اند مقدار دسته های پیروفسفات و اورتوفسفات را معین کنند .

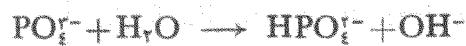
این نتایج نشان میدهد فسفاتهایی که در شرایط مختلف خشک شده اند بوسیله ایونهای OH^- و HPO_4^{2-} موجود در شبکه بلورین آنها از یکدیگر متمایز می گردند : فسفاتهایی که در هنگام خشک کردن

تغییر حالت نیافته‌اند مقدار بسیار کمی از این ایونها را شامل می‌باشند، درصورتیکه فسفاتهایی که مدتی دراز درفشار معمولی نگاهداشته شده‌اند حاوی مقدار بسیار زیادی از این ایونها می‌باشند.

I - جامد‌های حاصل پس از ۷۲ ساعت خشک شدن درفشار عادی و حرارت‌های مختلف.

II - جامد‌های حاصل که زمان خشک کردن آنها صفر بوده است، درفشار عادی و حرارت‌های مختلف.

این نتایج را میتوان با توجه به آنکه اساساً این رسوبها درابتدا از ایونهای Ca^{2+} و PO_4^{3-} تشکیل یافته‌اند، و درهنگام خشک شدن ایونهای اخیر میتوانند هیدرولیز گردند:

تعییر کرد.

در ضمن ادامه این هیدرولیز یک رشته ترکیبات با فرمول:

تشکیل می‌گردد.

هنگامیکه تا 10°C حرارت دهیم ایونهای PO_4^{3-} موجود متراکم می‌گردند و تشکیل گروههای پیروفسفات میدهند که در شبکه بلورین جامد ابقاء می‌شوند. از 10°C تا 70°C گروههای پیروفسفات و هیدروکسیل مطابق فرمول زیر پر هم اثر می‌کنند:

این تعییر با نظریه ویناند Winand (۳) و بیری Berry (۱) و (۲) و (۴) مطابقت دارد. اما مؤلفین مزبور برای فسفات تری کلسیک یک ترکیب معین را پذیرفته بودند [فرمول (II)، $x=1$] درصورتیکه در این بررسی معلوم گردید که این فسفات با مجموعه‌ای از جامد‌های حاوی ایونهای OH^- و HPO_4^{3-} با نسبت‌های متغیر متناظر است.

از بررسی رسوبهای حاصل بوسیله اشعه X معلوم شد هنگامیکه مقدار ایونهای OH^- موجود در آنها کم باشد ($x < 0.5$) بی‌شکل‌اند (آمرف)، و با افزایش این ایونها ($x > 0.5$) وضع تبلور آنها بهبود می‌یابد.

و چون حرارت تخریب شبکه آپاتیکی با افزایش ایونهای OH^- ترقی می‌کند (شکل I)، میتوان تصور کرد که پایداری شبکه فسفاتهای تری کلسیک آپاتیکی، بخصوص به وجود این ایونها روی محور هلیکوئیدی بستگی دارد.

مِنَابِع

- 1—E.E. BERRY, J. inorg. nucl. chem., 29, 1967, P. 1585.
- 2—E.E. BERRY, Bull. Soc. chim. Fr., 1968, P. 1765.
- 3—L. WINAND, Ann. chim., 6, 1361, P. 341.
- 4—E.E. BERRY, J. inorg. nucl. chem., 29, 1967, P. 317.
- 5—W.H. NEBERGALL et G. KÜHL, Naturwissenschaften, 47, 1960, P. 254.
- 6—G. KUHL et W.H. NEBERGALL, Z. anorg. allgem. chem., 324, 1963,
P. 313.
- 7—G. KUHL, J. inorg. nucl. chem., 29, 1967, P. 212 7.
- 8—W.E. BROWN, J. P. SMITH, Nature, 196, 1962, P. 1050.
- 9—W.E. BROWN, Nature, 196, 1962, P. 1048.
- 10—J.C. HEUGHEBAERT et G. MONTEL, Bull. Soc. chim. Fr. 8, 1970 ,
P. 2923.